

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

firmatur, accenditur charitas, roboratur spes, vt in certamine hoc assiduo fortiter resistere & nobis constare possimus: Atque ideò prodest sæpenumerò communicare, vt fides crescat in tentatione &cæt. consistit ergò remissio peccatorum in fide, attamen manducatio reliquias peccatorum in carne purgat & extinguit, sicut salutaris medicina prodest ad tollendos morbos, & ab illis præseruat. Est igitur Sacramentum hoc institutum, vt maneamus in Christo, & ipse in nobis, ne obliuiscamur beneficij sui: atque ob id frequenter populo prædicandum est, quòd Christus per mortem & sanguinem suum nobis meruerit remissionem peccatorum, & nisi hoc quotidie fecerimus atque cogitauerimus, nõ manebimus in Christo, cui insiti sumus semel in Baptismo: ideò & manducamus, vt illi incorporemur, &c.

CAPVT XI.

ARGVMENTA.

1. *Quare Apostolus monet, vt homo probet semetipsum ante communionem.*
2. *Quomodo debeat se probare communicaturus.*
3. *Qui sint fructus communionis, & quid sequi debeat communionem.*

Apostolus 1. Cor. 11. dicit, Probet primùm seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat: nam qui indignè manducat, iudicium, id est, damnationē, sibi manducat & bibit, eò quòd non facit differentiam inter corpus Domini & alium cibum. Ne igitur homo seipsum damnet, iubetur ab Apostolo vt sese probet. Liqueat autē ex Apostolo, quàm
 CC 3 horribile

horribile iudicium & pœna expectet eos qui indignè sumunt hoc Sacramentum. Videtur itaq; quòd maxima pars publicorum malorum in Ecclesia Dei, inueniatur ex illo peccato, & quòd Deus visibiliter puniat mundum propter pessimum hunc abusum in communione sanctissimi huius Sacramenti, tam ex parte sacerdotum consecrantium indignè, quàm laicorum indignè sumèntium: vnde Apostolus addit ibidem, dicens: Sunt inter vos multi infirmi, id est, infirmitatibus puniti, & dormiunt multi, hoc est, subitò mortui sunt propter indignam communicationem. Ecce causam præsentium plagarum. Vtinam penitentarent hæc sacerdotes quotidie sacrificantes, & vtinam illi quoque qui tantum ob speciem religionis, & ob consuetudinem sæpè communicant, & vtinam ponderarent illi, qui in mortalibus peccatis Auaritiæ, Luxuriæ, adulterij, Râcoris & iræ, Gulæ & ebriositatis &c. communicant, nec seruant fidem emendationis: Est enim res omninò periculosissima animæ & grauissima, indigna cõmunio: nam idèò subiungit Apostolus: Si nosmetipsos dijudicauerimus, &c.

g.

Secundò, talis proba cõsistit primò in hoc, an cognoscas ac reputes te talem & talem peccatorè, multi enim se reputant iustos, quia eleemosynam publicè dant sicut Phariseus, & nò putant se tale aliquid commisisse sicut ille, & dicunt, Non sum sicut ceteri homines, Luc. 18. Sed verus probator & examinador cõscientiæ, debet se reputare peiorem alijs, & etiam pro suis peccatis damnatione dignum. Ille enim ex tunc cognoscet, quàm necessarium fuerit, Christum pro se mortuũ esse: & intelliget nimirum, quàm magnum beneficium sibi collatum, quòd filius Dei ipsemet pro peccatis nostris sit mortuus, vt saluemur. Quisquis autem sic sese probat & examinat peccatorem esse, & creditque se morte Christi redemptum, atque in gratiarum

qui indigni
 quod ma-
 fia Dei, in-
 sibiliter pu-
 abusum in-
 enti, tam et
 e, quam lai-
 us addit ibi-
 i, id est, inhi-
 oc est, subit
 nicationem
 inam peni-
 ntes, & vi-
 a religionis
 at, & vrinan-
 catis Auar-
 Gulæ & ebr-
 fidem emen-
 osissima ani-
 m idco sub-
 udicaremur.

tiarum actionem accedit, & manducat & bibit car-
 nem & sanguinem qui pro illo effusus est, is rectè cõ-
 municat: agit enim gratias pro redemptione, & man-
 ducat & bibit, vt sibi Christus totaliter vniatur & in-
 corporetur, habeatq; ipsum tanquàm preciosissimũ
 thesaurum turbata conscientia. Ex quo sequitur, vt
 iuuenis & quicumque alius qui se potest cognoscere
 peccatorem & damnatione dignũ, sed credat se nunc
 esse redemptum, & differentiam habet inter corpus
 Christi & alium cibum, quòd ille ad communionem
 Sacramenti admittendus sit. Quare Bohemi com-
 municantes paruulos, qui se sic probare non pos-
 sunt, non rectè faciunt: nam textus verbalis in Ioan.
 sexto, Nisi manducaueritis carnem filij hominis &c.
 intelligitur de fide passionis Christi, non reali man-
 ducatione principaliter. Debent autem Parentes iu-
 uentutem diligenter informare, vt credat se esse na-
 tos peccatores, & æternaliter fuisse damnandos, ni-
 si redempti fuissent morte & sanguine Christi: atque
 idco in perpetuam memoriam illius præstiti nobis
 beneficij, & in gratiarum actionem, eos accedere ad
 communionem, vt possint esse participes fructus pas-
 sionis & meritorum Christi. Deindè proba in hoc
 consistit, vt quis agat pœnitentiam, id est, se conuer-
 tat, & intendat malam relinquere vitam, & cessare
 à peccatis. Nam qui hoc non intendit & proponit
 in animo, ille iudicium sibi manducat. Vndè Eccle-
 sia olim arcebat à communione criminosos forni-
 catores, ebriosos &c. quia excommunicati & qui
 perseverant in manifestis vitijs, non debent accede-
 re. Corinth 5. Si quis nominatur fornicator, aua-
 rus, idolis seruiens, maledicus &c. Qui verò dolent
 de peccatis admissis, cupiunt absolutionem, & pro-
 ponunt certam emendationem, & sic participant de
 corpore & sanguine CHRISTI, illi rectam sequun-
 tur probã. Qui autem ex timore vel propter placen-
 tiam

tiam hominum communicant, nihil proficiunt, nec ullum meritum habent. Quare accedendum est, non vt propria freti dignitate vel præparatione, putemus nos cōsecuturos pmissa, sed vt credamus remitti nobis peccata gratis propter Christum. Orationes autem, ieiunia, eleemosynæ & alia pia opera, quæ sunt de reuerentia Sacramenti, fieri quoque debent, licet ipsa promissio gratiæ non fiat propter illam nostram præparationem: nam in Christum transfertur tota causa remissionis peccatorum & vitæ æternæ: quæ sumptio illa signum quoddam & pignus certissimum illius beneficij Christi, quod per fidem accipitur. Nā qui sic cōmunicat, ille nō solūm accipit in os corpus & sanguinem domini, sed etiā credit verbo, quod corpus hoc traditum sit in mortem pro peccatis suis, & sanguis eius fusus in remissionem peccatorum, Mat. 26. & sic communicans, spiritualiter & corporaliter communicat: Verbo cui credit, communicat spiritualiter, & hæc potissima est communio: sed in os accipiendo corpus Domini, communicat etiam corporaliter, & fit vna caro cum Christo. de illa spirituali communione loquitur Christus, cū ait Ioan. 6. Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. de altera corporali loquitur, cū ait Matth. 26. Hoc est corpus meum, Accipite & comedite &c.

3. Tertiò Apostolus 1. Cor. 10. duplicem fructum exprimit communionis: quorum primus est, participatio & communicatio corporis & sanguinis Christi corpus & sanguis Christi fit nobis propriū, & totum quicquid ex illis meruit. Rom. 8. Qui dedit filiū, quomodo non omnia cū filio? Christi iustitia, sanctitas, sapientia fit nostra, 1. Corin. 1. Datus est nobis à Deo &c. E diuerso nostra peccata iniustitia & miseria fit Christi, qui illa omnia absorbet, tanquā seintillam ignis mare propter excellentiam sanctitatis ipsius, & sic gloriamur & viuimus in Domino nostro

Fructus
duplicis
primus.

Iesu Cl
schaff
miserij
munica
rum co
mus ta
Sathan
munio

Secu
10. con
dicit en
id est, e
sum C
dempt
vnum
vnus C
ritatis
ciunt
corpu
bra in
na De
uid Pl
te. Er
pes or
sic no
diabo
dem i
in Ch
bono
deber
remi
ceps
conu
cimu
inter
ne &

Iesu Christo: & ideò dicitur communio **gemeins**
schafft/ quia nos Christi bonis, & Christus nostris
 miserijs communicat, sicut membra corporis com-
 municant bonis capitis, & è diuerso caput membro-
 rum communionem gaudet vel dolet: diuites igitur su-
 mus tanto Christi thesauro, & munitissimi aduersus
 Sathanam, infernum & peccatum per dignam com-
 munionem corporis Christi.

Secundus fructus est, secundum Apostolum 1. Cor.
 10. communio sanctorum omnium Christi fidelium:
 dicit enim, Qui de vno pane & calice participamus,
 id est, qui credimus in vnum Dominum nostrum Ie-
 sum Christum, & in eius mortem, quòd per illam re-
 dempti sumus: quotquot igitur nostrum sunt, omnes
 vnum corpus & vnus panis sumus: hoc est, quicquid
 vnus Christianorum habet bonitatis, sanctitatis, ve-
 ritatis, alteri communicatur, sicut racemi vnum fa-
 ciunt fructum, & grana multa vnum panem: igitur
 corpus sanctorum est per totum mundum, & mem-
 bra inuicem distribuunt & communicant dona & bo-
 na Dei, quæ Deus per illa operatur. Sic dicebat Da-
 uid Psal. 118. Particeps ego sum omnium timentium
 te. Ergo quoties communicamus, efficimur partici-
 pes omnium bonorum fidelium per totum mundum:
 sic nos iuuamus mutuis orationibus & suffragijs, ne
 diabolus nos illo thesauro priuare possit: & hic qui-
 dem ingens fructus est, vt quoties communicamus,
 in Christo maneamus, & participes fiamus omnium
 bonorum Christi fidelium. Postremò gratias agere
 debemus post communionem, quòd consecuti simus
 remissionem peccatorum, & bona operari, ne dein-
 ceptis vitijs iterum inquinemus corpora nostra iam
 coniuncta & insita Christo: denique quia omnes effi-
 cimur membra vnus corporis Christi, ideò debemus
 inter nos coniuncti ac pacifici esse mutua dilectio-
 ne &c.

C C 5

C A.

I I.